

ZIEMIA POMORSKA

Rok I

Bydgoszcz, niedziela 22 kwietnia 1945

Nr 39

Prawdy niewzruszone

Na zjeździe kierowników oddziałów Urzędu Propagandy i Informacji w Bydgoszczy ob. Malinowski podniósł kilka zagadnień wyjątkowego dla nas znaczenia.

1. Hitlerizm, jak i reakcja w państwach prowadzących z nim wojnę, ujawniają już obecnie liczne wspólne dążenia. Dla nas, Pomorzan, interesujące są zwłaszcza reakcyjne knowania w odniesieniu do naszych granic nad Odrą i Niszą.

Fakt, że ziemie zachodnie zrabowane zostały Polsce, że stały się one przez swe bogactwa silną podporą imperializmu Niemiec i niebawomego rozrostu ich potęgi militarnej, okupionej przez ludzką krew — nie wpływa na stosunek reakcji do powojennej organizacji Europy. Pragnie ona zachować przemysł niemiecki, pragnie utrzymać dzięki niemu rynek zbytu dla swych bogactw i nadal osiągać fantastyczne korzyści z eksploatacji rzesz pracujących we wszystkich krajach prowadzących wojnę. Okoliczność, że — przy zmniejszonej czujności zwycięskiej w wojnie demokracji — świat mógłby być wkrótce objęty nową pożogą, nie posiada w rozumowaniu reakcji międzynarodowej żadnego znaczenia. Dla swych korzyści materialnych zdolna jest ona usankcjonować nawet popolite zbrodnie przeciw ludzkości.

2. Bliskie zwycięstwo nad hitleryzmem nie będzie jeszcze zwycięstwem zakończeniem wojny. Pełne zwycięstwo osiągnięte zostanie dopiero wtedy, gdy we wszystkich państwach sąsiadujących z Trzecią Rzeszą nastąpi ugruntowanie ustroju demokratycznego. Tylko demokracja i tylko sojusz ludów słowiańskich, oparty na przymierzu ze Związkiem Radzieckim — zdolne są uchronić Europę przed możliwością nowej agresji ze strony Niemiec i przed nowymi zbrojnymi konfliktami.

3. Powojenny układ sił, jaki nastąpi w Europie wschodniej, stwarza idealne warunki rozwoju państw słowiańskich. Związek Radziecki stanowi dziś największą potęgę militarną Europy. Przemysł radziecki czyni z ZSRR również wielką potęgę gospodarczą. Nieprzebrane bogactwa surowcowe Związku Radzieckiego i gwałtownie rozrastający się jego przemysł, zdolne będą nie tylko szybko zatrzeć ślady wojny na własnym terytorium, ale i pomóc bratnim narodom słowiańskim w odbudowie ich krajów.

4. Aby to się stać mogło, między ludami słowiańskimi musi być zachowana najściślejsza więź zarówno w dziedzinie politycznego przymierza, jak współpracy i współdziałania na polu ekonomicznym. Związek Radziecki będzie dostarczać państwom słowiańskim surowce, przemysł zaś polski, czeski i jugosłowiański odda Republikom Radzieckim wytwory przemysłowe. W ten sposób — prócz obustronnych korzyści politycznych — sprzymierzone między sobą ludy słowiańskie osiągną ze współpracy między sobą wielkie korzyści ekonomiczne, zapewniając swym krajom rozkwit gospodarczy i kulturalny.

Wszystkie te zagadnienia wymagają — zwłaszcza u nas na Pomorzu — zdwojenia czujności opinii publicznej w stosunku do wypadków w ówczesności i najdalej posuniętego współdziałania z Rządem w jego pracach nad urzeczywistnieniem programu demokracji polskiej. Obejmuje on bowiem wszystkie podniesione przez ob. Malinowskiego koncepcje polityczne i ekonomiczne i znajduje w pracach Rządu Tymczasowego najwierniejsze odbicie.

Wszystko, co demokracja polska wysuwa dziś na czoło naszych zadań państwowych, prowadzi do urzeczywistnienia naszych dążeń narodowych. Wol-

Walki na przedmieściach Berlina

Wojska radzieckie zdobyły szereg miejscowości podmiejskich — Zwycięski marsz w kierunku Drezna — Masowy nalot lotnictwa radzieckiego na Berlin

MOSEWA, 20. 4. Centralna grupa wojsk radzieckich, posuwając się wzdłuż zachodniego brzegu Odry w kierunku Drezna, po przeprawieniu się przez rzekę przerwała umocnione pozycje przeciwnika. Pomimo trudnego terenu wojska radzieckie posunęły się naprzód i wyszły nad rzekę Sprewę. Radziecka piechota, artyleria i tankiści zniszczyli 56 czołgów niemieckich. Niemcy zostawili na polu bitwy ponad 1 000 trupów. Wojska radzieckie przeprawiły się przez Sprewę i znalazły się na południu od miasta Spremberg. Niemcy ponieśli cięż-

kie straty i cofnęli się w bezładzie.

Oddziały wojsk radzieckich podeszły do miasta Kamenz i Bautzen. Miasto Kamenz znajduje się w odległości 32 km na północny-wschód od Drezna. Na zachodnim odcinku Odry wojska radzieckie sforsowały umocnienia i zajęły miasto Bad-Frelenwalde. Inne oddziały wojsk radzieckich walczyły o węzeł kolejowy Wriezen. W walkach o Wriezen poległo 2 000 niemieckich żołnierzy i oficerów.

W rejonie grupy centralnej wojska radzieckie sforsowały rzekę Niszę i zdo-

były miasta Forst, Muskau i Welsswasser. Wojska 2 Armii Polskiej zajęły miasto Rothenburg, kontynuując walki na zachód od rzeki Odry i Nissy.

Wojska 3 Frontu Białoruskiego likwidowały resztki wojsk niemieckich w rejonie portu Pławy.

MOSEWA, 21. 4. Dziś centralna grupa wojsk radzieckich kontynuowała natarcie na zachód od Odry i Nissy. W wyniku stoczonych walk wojska radzieckie, zdążające w kierunku Drezna, zajęły miasta Kahlau, Lückau, Neu-Welzow, Senftenberg, Lautawerk, Kamenz, Bautzen i stoczyły walkę o Königsbrück.

Na zachód od Odry wojska radzieckie zajęły miasta Bernau, Werneuchen, Straussberg, Alt-Landsberg, Buckow, Müncheberg, Herzfelde, Erkner i prowadzą walki na przedmieściach Berlina.

Na terytorium Austrii na północ od Wiednia wojska 2 Frontu Ukraińskiego, kontynuując natarcie, zajęły miejscowości Rheintal, Katzelsdorf, Schwarzenberg, Herrnsbaumgarten, Wilhelmsdorf, Falbach, Milchstätten, Klement, Ernstbrunn, Ober-Genserndorf i stacje kolejowe Gross-Krutt, Welterskirchen, Naglern. Jednocześnie na terytorium Czechosłowacji na południowy zachód od Godolina wojska frontu zajęły miasto Waltice.

W nocy na 21 kwietnia ciężkie bombowce radzieckie dokonały masowego nalotu na obiekty wojskowe w Berlinie. W wyniku bombardowania powstało przeszło 50 wielkich pożarów, którym towarzyszyły silne wybuchy.

Lipsk zdobyty

Ofensywa wojsk sprzymierzonych w kierunku Drezna i Monachium

LONDYN, 21. 4. Wojska sojusznicze zdobyły piąte co do wielkości miasto w Niemczech Lipsk, liczące 700.000 mieszkańców. W walkach o miasto wzięto do niewoli 22 000 jeńców i zdobyto więcej niż 1 000 dział. Volksturm, mający bronić Lipska, zbuntował się i żądał poddania miasta. Gestapo aresztowało burmistrza Lipska, który nie był w stanie opanować sytuacji. Wraz z żoną popełnił on samobójstwo. Następca jego bezpośrednio po wkroczeniu wojsk amerykańskich otrął się wraz z żoną i 18-letnią córką. Dr Piller, przywódca hitlerowski i dyr. wielkiej fabryki zbrojeniowej, znalazł śmierć podczas wysadzania fabryki w powietrze.

Wojska 1 armii amerykańskiej wkroczyły do Dessau i prawie całkowicie opanowały miasto. Dalej na południe Amerykanie rozwijają na szerokim froncie natarcie w kierunku Drezna. Gauleiter Drezna wezwał ludność do obrony miasta, gdyż sytuacja stała się groźna.

Na południowy wschód od Norymbergi wojska sprzymierzonych posuwają się w kierunku

Monachium i przebyły już 1/3 część odległości pomiędzy obu miastami. Wojska francuskie, oczyszczające z Niemców Czarny Las, dotarły do źródeł Dunaju.

Na odcinku północnym walki toczą się w rejonie Harburga. Brema jest prawie całkowicie otoczona — załoga miasta stawia zaciętki opór. Niemcy ścignęli tu posiłki, przeważnie oddziały piechoty morskiej i marynarzy i rzucili je do kontraktu w rejonie autostrady Brema — Hamburg. Ciężkie walki są w toku.

Na froncie włoskim wojska sprzymierzonych zajęły Bolonię, przecinając jednocześnie drogę odwrotu garnizonu niemieckiego w kierunku Modeny. Walczącym tu oddziałom niemieckim pozostaje jedynie droga na Ferrare, która jednak jest również zagrożona. Wojska sprzymierzonych znajdują się w odległości 14 km od tego miasta.

Duży niemiecki statek pasażerski „Pretoria“, który z uchodźcami z Niemiec płynął do Kopenhagi, najechał na minę i zatonął.

Prezydent Bierut i Premier Osóbka-Morawski w Moskwie

W tym samym dniu przybył do stolicy ZSRR gen. Rola-Zymierski

Moskwa, 21. 4. 19 kwietnia przybyli do Moskwy Prezydent Krajowej Rady Narodowej ob. Bierut i Premier Rządu Tymczasowego ob. Osóbka-Morawski w towarzystwie zastępcy Premiera ob. Gomółki, członka Prezydium Krajowej Rady Narodowej ob. W. Kowalskiego, zastępcy ministra spraw zagranicznych ob. J. Bermana i innych.

Wraz z dostojnikami państwowymi przybyli ambasador ZSRR w Polsce p. Lebediew oraz szef misji wojskowej gen. Szatilow.

Na dworcu białoruskim powitali Prezydenta Bieruta i Premiera Osóbkę-Morawskiego oraz towarzyszące im osoby przedstawicieli najwyższych władz Związku Radzieckiego z pp. Kosyginem, Bułganinem i Wyszyńskim na czele, szef sztabu Armii Czerwonej gen. Antonow, ambasador polski w Moskwie Modzelewski oraz przedstawiciele dyplomacji Francji, Czechosłowacji, Jugostawii, Bulgarii, Włoch, Islandii, Luxemburgu i Etiopii.

ność, niezależność, pokój długotrwały, odbudowa państwa i zaludnienie odebranych Niemcom naszych ziem zachodnich przez Polaków — stanowi kamień węgielny nie tylko naszego programu państwowego, ale i gwarancję przyszłej potęgi Rzeczypospolitej.

Nasze pokolenie powołane jest do zabezpieczenia Polsce zdobyczy, jakie przyniosła nam obecna wojna. Zabezpieczenie to może być dokonane tylko ofiarną pracą. Czy wykonywujemy ją na roli, czy w fabryce, przy odbudowie mostów, czy przy wznoszeniu budynków szkolnych, w pełnieniu służby w urzędzie, czy

przy rzemieślniczym warsztacie — pracujemy rzetelnie, gorliwie i z oddaniem. Żyjemy bowiem w czasach, kiedy wysiłek każdego ramienia i produkt każdej twórczej myśli przynosi ojczyźnie korzyści nieoszacowane.

Mając na straży swoich zdobyczy silną, oddaną demokracji armię, stojąc u boku wielkiego sąsiada wschodniego w walce o wspólne dążenia i sprawiedliwy pokój — zapewnimy Polsce przyszłość kwitnącą, sobie zaś życie wolne, twórcze i bezpieczne w stałej pomyślności i w trwałym pokoju.

Stanisław Ziemak.

wyrazić nasze życzenie zagwarantowania wiecznego pokoju narodom, miłującym wolność i zapewnienia tego pokoju na zawsze“.

Premier Osóbka-Morawski w oświadczeniu swym podkreślił, że w chwili obecnej doniosłym zadaniem jest nie tyle zwycięstwo nad wrogiem, gdyż zostało ono przez nas prawie osiągnięte, ile mądry i trwały pokój między narodami. Tak samo, jak zjednoczone narody i narody słowiańskie znalazły wspólny język i dosyć sił, by zwyciężyć bestię niemiecką — znajdują one wspólną drogę dla utrwalenia wieczystego sprawiedliwego pokoju w Europie.

Obiad u Marszałka Stalina

Moskwa, 22. 4. Dnia 21 kwietnia Przewodniczący Rady Komisarzy Ludowych, Marszałek Stalin, wydał w Kremlu obiad na cześć Prezydenta Bieruta i Premiera Osóbkę-Morawskiego. Na obiedzie obecni byli poza tym ze strony polskiej zastępca Premiera Gomółka, Naczelny Dowódca WP gen. Rola-Zymierski, minister przemysłu Minc, ambasador polski w Moskwie Modzelewski, członek prezydium KRN Kowalski, przewodnicząca ZPP Wanda Wasilewska, zastępca ministra spraw zagranicznych Berman, gen. Spychalski i inni.

Ze strony radzieckiej uczestniczyli w obiedzie Kalinin, Mikołaj, Berija, Malenkow, Kaganowicz, Szewnik, ambasador radziecki w Polsce Lebediew, admirał Kuzniecowa, zastępca komisarza ludowych spraw zagranicznych Wyszyński, gen. Antonow, marszałkowie Krutikow i Fiedorenko, komisarz ludowy spraw zagranicznych Białoruskiej Republiki Radzieckiej Kisielew i inni.

Obiad przeszedł w atmosferze serdecznej przyjaźni.

